

شناسه	مقررات - رویه اجرایی	تاریخ	۱۴۰۳/۰۸/۲۸
عنوان	بررسی مشکلات مرتبط با صادرات محصول سیب‌زمینی ناشی از صدور بخشنامه‌های خلق‌الساعه و اثرات منفی آن		
مرجع طرح موضوع	انجمن ملی سیب‌زمینی ایران		
شرح دستور	ایران یکی از تولیدکنندگان بزرگ سیب‌زمینی در جهان است و از طریق صادرات آن به بازارهای جهانی، درآمد زیادی را به دست می‌آورد. این محصول با ویژگی‌های منحصربه‌فردی همچون قابلیت نگهداری طولانی‌تر و آسان برای حمل و نقل، جزء محصولات مورد نیاز بسیاری از کشورهاست و در استان‌هایی چون اصفهان، همدان، گلستان و... کشت می‌گردد. از اینرو افزایش صادرات سیب‌زمینی به بازارهای جهانی می‌تواند منجر به افزایش درآمد و رشد اقتصادی کشور گردد. این محصول دارای ویژگی‌ها و خواصی است که آن را برای صادرات به کشورهای دیگر جذاب کرده است. با وجود اینکه در گذشته به عنوان محصول مصرف داخلی برای سهولت زندگی افراد مورد استفاده قرار می‌گرفت، اما امروزه به عنوان یکی از محصولات صادراتی مهم و مورد تقاضا قرار گرفته است. برای رشد صادرات سیب‌زمینی در کشور، به مدیریت منابع و عوامل محیطی مختلف نیاز است. یکی از عوامل مهم در این زمینه، بهبود محیط کسب و کار می‌باشد که متأسفانه با صدور بخشنامه‌های خلق‌الساعه و غیر اصولی نه تنها مفاد قانون بهبود محیط کسب و کار رعایت نمی‌شود بلکه موانع زیادی هم در سر راه صادر کنندگان محصولات کشاورزی مانند سیب‌زمینی قرار می‌گیرد.		
مشکلات مطروحه	۱. صدور بخشنامه شماره ۷۷۰۱/۷۳۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۴ سازمان حفظ نباتات درخصوص صدور گواهی فیتوسنیتری برای محموله‌های صادراتی سیب‌زمینی، منوط به ارائه گواهی مبدأ تولید صادره توسط مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان مربوطه؛ که این موضوع موجب بروز مشکل شده است: الف) نامه شماره ۴۰۸۰۵ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۴ دفتر هماهنگی امور استان‌های وزارت جهاد کشاورزی به روسای جهاد کشاورزی استان‌ها؛ مبنی بر اینکه از صدور هرگونه گواهی مبدأ تولید برای صادرات سیب‌زمینی تا اطلاع ثانوی جداً خودداری نمایند، که این موضوع باعث خسارات حدودی ۳۴۰۰۰ تنی به تولیدکنندگان و صادرکنندگان شده است. در واقع اثر مستقیم این بخشنامه به دلیل ارجاع محموله صادراتی به داخل کشور حدود ۴۵۰ میلیارد تومان ضرر بوده است و اثر غیرمستقیم آن نیز به تولیدکنندگان سیب‌زمینی می‌باشد که با انباشت محصول در سردخانه‌ها و انبارها و عرضه سیب‌زمینی تازه در فصل بهار و تابستان، قیمت به شدت کاهش یافته است. این قیمت بطور میانگین به ازای هر کیلوگرم ۴۰۰۰ تومان یعنی پایین‌تر از هزینه تولید شده و تولیدکننده را درگیر خسارات غیر قابل جبران نموده است بنحویکه برخی از تولیدکنندگان، سیب‌زمینی را برای دآمداری‌ها به قیمت بسیار پایین‌تر از ۴۰۰۰ تومان عرضه نموده‌اند. ب) نامه شماره ۸۹۷۷۳ مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۹ دفتر هماهنگی امور استان‌های وزارت جهاد کشاورزی مبنی بر اینکه صدور گواهی از مبدأ تولید برای صادرات سیب‌زمینی دارای محدودیت نمی‌باشد، با نامه شماره ۴۰۸۰۵ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۴ دفتر هماهنگی امور استان‌های		

وزارت جهاد کشاورزی تناقض دارد که موجب سردرگمی صادرکنندگان شده است. <u>ضمن آنکه نامه شماره ۵۴۲۰۱ مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۷ دفتر هماهنگی امور استان‌ها به سازمان جهاد کشاورزی استان گلستان که در آن مقرر گردید از محل تولید آن استان میزان ۱۵۰۰ تن محصول سیب زمینی جهت صادرات تخصیص و گواهی مبدا مربوطه صادر شود تاکید بر این تناقض می‌باشد.</u> ۲. صدور بخشنامه شماره ۲۴۸۹۸ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۸ معاونت توسعه بازرگانی در خصوص اخذ عوارض معادل ۶۰ درصد ارزش صادراتی سیب زمینی از تاریخ ۱۴۰۳/۰۲/۱۵. این بخشنامه با توجه به اقدامات معاونت حقوقی رئیس جمهور، وزارت اقتصاد و همچنین رای "دستور موقت" صادره از دیوان عدالت اداری، <u>اجرائی نشد</u> اما موجب ایجاد مشکلاتی از قبیل برگشت محموله به کشور و عدم انگیزه اقتصادی صادرکننده و از دست دادن بازارهای صادراتی گردید. <u>و از طرفی با توجه به بخشنامه موازی (مطروحه در بند یک)، همچنان مشکل صادرات به قوت خود باقیست.</u> ۳. عدم حضور نماینده انجمن ملی سیب زمینی (فعال این حوزه) در جلسات تصمیم‌گیری مربوط به صدور بخشنامه‌های ذکر شده که این امر با موادی از قانون بهبود محیط کسب و کار بخصوص ماده ۲۴ و ۳۰ منافات دارد. ۴. چندگانگی شدن روش خرید توسط سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در کشور که موجب نارضایتی سیب زمینی کاران در استان‌های مختلف شده است و تعاون روستایی مطالبات این کشاورزان را که به گفته اعضای انجمن ملی سیب زمینی حدود ۴۰۰ میلیارد تومان فقط در استان اردبیل می‌باشد، پرداخت نکرده است. ۵. مبهم بودن نقش ستاد تنظیم بازار در صدور این بخشنامه‌ها؛ در جلسه کارشناسی نمایندگان وزارت جهاد کشاورزی اعلام داشتند این تصمیم ستاد تنظیم بازار جهت تنظیم قیمت مصرف‌کننده داخلی بوده است، اما مستنداتی بابت این ادعا ارائه نشده است. ۶. بسیاری از سازمان‌های جهاد کشاورزی صدور گواهی مبدا را به عهده تعاونی‌ها گذاشته که بابت آن مبالغی را دریافت می‌کنند مانند استان همدان، که این موضوع خلاف مقررات می‌باشد.	
کارگروه تخصصی شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی با موضوع بررسی مشکلات مرتبط با صادرات محصول سیب- زمینی ناشی از صدور بخشنامه‌های خلق الساعه و اثرات منفی آن در تاریخ ۱۴۰۳/۰۶/۷ با حضور نمایندگان از اتاق ایران، اتاق اصناف، انجمن ملی سیب زمینی ایران، دادستانی کل کشور، دادگستری استان تهران، دادسرای دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت جهاد کشاورزی، گمرک جمهوری اسلامی ایران، سازمان مرکزی تعاون روستایی، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، معاونت حقوقی ریاست جمهوری، سازمان برنامه و بودجه کشور و سازمان توسعه تجارت ایران برگزار گردید.	جمع بندی جلسه کارگروه تخصصی

۱. ماده ۲۴- دولت و دستگاههای اجرایی مکلفند به منظور شفاف سازی سیاستها و برنامه های اقتصادی و ایجاد ثبات و امنیت اقتصادی و سرمایه گذاری، هرگونه تغییر سیاستها، مقررات و رویه های اقتصادی را در زمان مقتضی قبل از اجراء، از طریق رسانه های گروهی به اطلاع عموم برسانند. ماده ۳۰ الحاقی- (الحاقی 1401/02/05)- وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است با همکاری معاونت ذیربط رئیس جمهور حداکثر شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون، با استفاده از ظرفیت های موجود نسبت به اصلاح و ارتقاء «پایگاه اطلاعات قوانین و مقررات مرتبط با محیط کسب وکار» اقدام نماید.

اهم نظرات دستگاه‌های اجرایی حاضر در جلسه کارگروه به شرح ذیل است:

نماینده وزارت جهاد کشاورزی

آقای حسنی مقدم (مشاور معاون وزارت): سیب زمینی از مهم‌ترین محصولات تولیدی کشور می‌باشد و علیرغم اینکه وزارت جهاد کشاورزی برنامه الگوی کشت را به منظور مدیریت منابع آب اجرایی کرده است، هنوز سطح زیر کشت سیب زمینی را کاهش ندادیم و همچنان بیشتر از نیاز کشور سیب زمینی تولید می‌شود و صادرات هم انجام می‌گیرد. یعنی مانعی برای صادرات نداریم. دو شکل صادرات محصولات کشاورزی داریم یک شکل؛ صادرات تنظیم بازاری است و حتی بعضی وقت‌ها یارانه صادراتی می‌دهیم که کالا از کشور خارج بشود و تولیدکننده متوجه زیان نشود و یک شکل دیگر صادرات برنامه‌ای است؛ قطعاً صلاح می‌دانیم به سمت صادرات برنامه‌ای برویم حتی مزارع تولید صادراتی داشته باشیم و بر اساس ذائقه کشورهای هدف (حدود ۲۴ کشور هدف صادرات سیب زمینی داریم، عمده هم در اطراف کشور ما هستند و در ۴ ماهه امسال اولویت اول با افغانستان و سپس عراق و ترکمنستان بوده است) این صادرات را انجام دهیم. بهمن ماه ۱۴۰۲ ستاد تنظیم بازار یک مصوبه‌ای داد که طی آن اختیار عوارض صادرات بعضی از کالاهای اساسی مانند سیب زمینی و گوجه فرنگی را به وزارت جهاد کشاورزی داده است، مشکل اصلی هم قیمت است این عوارض از ۱۵ اردیبهشت ماه مقرر شده اجرایی شود ۱۱ اردیبهشت قیمت به طور میانگین کیلویی ۲۴۵۳۰ تومان بوده است ۲۲ اردیبهشت این قیمت به ۱۹۵۹۰ تومان رسیده است، این کاهش نشان از فشاری است که ستاد تنظیم بازار وارد می‌کند؛ در واقع اولویت اول در محصولات کشاورزی، بازار مصرف خود ما می‌باشد، بالای ۴۵-۴۶ کیلو مصرف سرانه این محصول را داریم پس دلیل وضع عوارض، حمایت از مصرف‌کننده داخلی است و اینکه قیمت‌ها نااعدالانه بالا نرود. نکته‌ای که گفته شد هرگونه کالایی که یارانه دریافت نمی‌کند نباید عوارض گذاشت محصولات کشاورزی به هر حال دارند نهاده‌های یارانه‌ای می‌گیرند، پس کالای کشاورزی نداریم که یارانه نداشته باشد اما در مورد مصوبه شورای گفت و گوی اسفند ماه ۱۴۰۱ که انجمن ملی سیب زمینی در بحث تولید، عرضه و تنظیم بازار مشارکت داشته باشد بسیار عالی است و ما استقبال خواهیم کرد. خلاصه عرض کنم مشکلی در بحث صادرات نداریم الان هم عوارضی وجود ندارد و حذف شده است. لطفاً دلایل وضع این عوارض را فقط داخل وزارت خانه نبینید، ستاد تنظیم بازار کشور ۹ عضو اصلی دارد که وزارت جهاد فقط یک رای دارد و تصمیم آنجا گرفته شده است.

نماینده سازمان توسعه تجارت

یوسفی (دفتر مقررات): ما این بخشنامه را که از دفتر آقای خانی نوذری ارسال کردند مبنی بر دریافت ۶۰ درصد عوارض صادرات سیب زمینی به گمرکات ابلاغ نکردیم زیرا طبق احکام دائمی کشور اگر قرار باشد عوارضی پرداخت شود، باید سازمان برنامه و بودجه این اختیار را به ارگان مربوطه بدهد تا صادرات صورت بگیرد.

نماینده سازمان برنامه و بودجه

امینی بیات: دوستان جهاد کشاورزی در مورد عوارض ۶۰ درصدی به مصوبه ستاد تنظیم بازار اشاره کردند اما هیچ توضیحی ندادند آیا این مصوبه مدت دار می باشد؟ و این عوارض صرفاً برای تنظیم بازار می باشد؟

نماینده وزارت جهاد کشاورزی (در پاسخ به نماینده سازمان برنامه و بودجه)

آقای رادفر (رئیس طرح و برنامه معاونت توسعه بازرگانی): این مصوبه عوارض ۶۰ درصدی بر اساس مکاتبه آقای خانی نوذری با آقای ضیغمی اجرایی نشد. نکته اساسی این است که مصرف کننده را باید دریابیم. وزارت جهاد در عین حال که باید از تولید کننده و صادر کننده حمایت کند، باید مصرف کننده را هم در نظر داشته باشد، عنایت بفرمایید در بعضی فصول سال قیمت سیب زمینی به دلیل کمبود بالا می رود و همزمان که قیمت بالا می رود ما از طرف نهاد های مختلف تحت فشار قرار می گیریم از مجلس شورای اسلامی، سازمان تعزیرات و یا نهاد های مختلف نظارتی که چرا بازار سیب زمینی را کنترل نمی کنید؟ بنابراین وزارت جهاد کشاورزی در بحث حمایت از مصرف کننده هم وظیفه دارد و هنر ما باید حمایت همزمان از ۳ تا حلقه مهم زنجیره ارزش باشد.

نماینده دادستانی کل کشور

بابایی شکیب (قاضی): توضیحات نمایندگان محترم وزارت جهاد کشاورزی قانع کننده نبود این توضیحات نمی تواند زحمات تولید کننده و بار مالی که بر آنان تحمیل شده است (ضرر و زیان) را جبران کند. متأسفانه وزارت جهاد کشاورزی امر نظارتی خود را می گذارد بعد از وقوع حادثه، وزارتخانه باید تخمین بزند چه زمانی بخشنامه صادر و در صادرات محدودیت ایجاد کند، نامه را بهمن ماه زده اید و گفته اید گمرک از اردیبهشت ماه اجرا کند؟ صادر کننده خودش را آماده کرده است با مشتری خارجی قرارداد بسته بعد شما می خواهید بگوئید ضرری ایجاد نکردید چون بخشنامه اجرایی نشده است؟ باید حداقل ۱-۲ ماه قبل به انجمن نامه می دید و اعلام می کردید چنین برنامه ای دارید. تولید کننده هم باید حمایت شود متأسفانه در تمام بخش های کشاورزی چنین تصمیماتی گرفته می شود. اگر انجمن ملی سیب زمینی ایران بتواند تنظیم بازار را در دست بگیرد و نهاد های دولتی فقط نظارت کنند بسیار عالی می شود.

نماینده دیوان محاسبات کشور

آقای نوری بینا (رئیس شعبه دادرسی): خطاب به نمایندگان وزارت جهاد کشاورزی که سیب زمینی را هم نوعی کالای یارانه ای دانستند؛ تعریف کالای یارانه ای در آیین نامه ها آمده است: در بند ت ماده ۱ آیین نامه اجرایی ماده ۳۷ قانون رفع موانع تولید آمده که می گوید: کالاهای یارانه ای: کالاهایی که بخشی از قیمت فروش آن ها (به طور مستقیم) توسط دولت تعهد می شود تا براساس سیاست های دولت به قیمت کمتری به فروش برسند. چیزی که شما در مورد کود و سم می فرمایید یارانه حساب نمی شود. درضمن ستاد تنظیم بازار فقط وظیفه نظارتی دارد اختیار وضع عوارض ندارد که این اختیار را به شما تفویض کند (بنا بر ادعای نمایندگان وزارت جهاد کشاورزی).

نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی

آقای تقوی: ایشان ابتدای صحبت خود فیلم کوتاهی را بعنوان مصداق واقعی خسارت ارائه دادند (کشاورز محصول سیب زمینی در فیلم گفتند: در مورخه ۱۴۰۳/۰۲/۱۶ جهت فروش بار به کشور افغانستان نزدیک ۱۲۰ تن سیب زمینی صادر کردیم که جهاد کشاورزی بخشنامه مرتبط با گواهی مبدا را صادر کرد و منجر به این شد بعد از ۹ روز سیب زمینی های ما برگشت بخورد و کل سیب زمین ما از بین رفت ۱,۵ میلیارد تومان بابت ۱۲۰ تن برگشت سیب زمینی میزان ضرر ما بوده است) در ادامه آقای تقوی گفتند: ما از ابتدای شروع مشکلات صادرات سیب زمینی به موضوع ورود کردیم و مکاتباتی هم با استان های مرزی داشتیم پاسخی که دادند این بود؛ در تاریخ ۱۴۰۳/۲/۸ مدیر کل محترم دفتر هماهنگی امور استان های وزارت جهاد کشاورزی به استان ها دستور دادند که صدور گواهی مبدا برای صادرات سیب زمینی انجام نشود، مراجعات زیادی به مرکز ما شد و حتی مکاتباتی که ما با خود گمرک و با دوستان جهاد کشاورزی و معاونت حقوقی مکاتبه کردیم، نهایتا دادگستری استان تهران به دلیل اهمیت مساله ورود پیدا کرد. این کلیپ که پخش شد فقط یک نمونه بود. مشکلات و زیان های بسیاری به فعالین این حوزه وارد شده است که متاسفانه کسی هم پاسخگو نیست. لازم به ذکر است این مشکلات ایجاد رانت هم می کند به طور مثال یک نفر اطلاعات دارد که ۹ روز دیگر قرار است عوارضی وضع شود، کشاورز که نمی تواند دپو کند، محصول هم که امکان فاسد شدن دارد پس هر قیمتی بخرند مجبور به فروش هستند، یک دلال یا واسطه محصول را با قیمت خیلی پایین از کشاورز می خرد بعد از اینکه تعرفه برداشته شد می تواند با قیمت بالا بفروشد یا صادر کند. این مقررات خلق الساعه هم باعث فساد و رانت است و هم باعث ضرر و زیان کشاورز و تولید کننده است.

نماینده گمرک جمهوری اسلامی ایران

آقای بیگی (رئیس اداره صادرات غیر نفتی): مستحضر هستید گمرک براساس وظایف حاکمیتی مجری کلیه سیاست هاست. این بخشنامه مرتبط به صدور گواهی مبدا جهت صادرات سیب زمینی دو ایراد قانونی داشت ۱. در پایگاه قوانین و مقررات بارگذاری نشده بود ۲. به لحاظ تبصره ذیل ماده ۴ قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۹۰/۰۴/۰۸ از طریق وزارت صمت به ما ابلاغ نشده بود لذا ما اساسا این را به گمرکات ابلاغ نکردیم و اجرایی نشد اما تبعاتی که اشاره شد را در مرز ها به ما منعکس کردند و ما بصورت تلفنی توضیحات را ارائه دادیم در مرحله بعد اثرات تهدیدی از محل وضع ضوابط محدود کننده گواهی مبدا بود. یک نکته هم عرض کنم این گواهی، گواهی مبدا نیست؛ گواهی مبدا یک سند مندرج در تبصره ذیل ماده ۱۷ قانون امور گمرکی است که متولی آن اتاق بازرگانی ایران است و همچنین در ماده ۲۴ این نامه اجرایی قانون امور گمرکی ضابطه اش و ساز و کارش در سامانه تعریف شده است، به تقاضای کشورهایی که این گواهی را درخواست می کنند و تقاضای ذینفع، صادر می شود. این گواهی گواهی بهداشتی و قرنطینه ای است که در راستای ماده ۳ و ۴ این نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات، دستگاه های متولی از جمله حاکمیتی مانند وزارت جهاد، مثلا برای قرنطینه نباتی گواهی صادر می کنند. این رویه در اختیار خود جهاد کشاورزی است و در

فرایند اظهار نامه صادراتی، زمانی که ذینفع از طریق کارت بازرگانی فعال خود یک اظهاری را تنظیم می کند بصورت هوشمند اگر کالا مشمول مجوز باشد سازمان هم‌جوار که قرنطینه است برای تیک اظهار نظر، فعال می شود، یعنی از نظر بهداشتی تایید نظر می دهند نه از نظر مقرراتی.

نماینده معاونت حقوقی ریاست جمهوری

آقای بیات: از همکاران در گمرک تشکر می کنم، در همین مدتی که از اجرایی شدن مواد ۲۴ و ۳۰ می گذرد با همت گمرک تقریباً مقررات حوزه تجارت خارجی به لحاظ عددی حدود ۵۰ درصد کاهش داشته است. هر چقدر حجم مقررات کمتر می شود به مراتب سختی محیط کسب و کار هم کمتر می شود. در مورد این موضوع خاص ما یک جلسه در خدمت آقای خانی نوذری بودیم صحبت های ایشان را هم شنیدیم؛ دو موضوع مطرح بود: یکی دستورات بالاتری که در ستاد تنظیم بازار گرفته شده بود و به نوعی **دوستان معتقد بودند که مجری دستورات بالاتر هستند** و نکته دوم ماهیت کالای کشاورزی هست که به دلیل تاثیرات اقلیمی آنقدر تغییراتش شدید هست که بعضی اوقات مجبور به اخذ تصمیمات آنی هستند. نکات حقوقی را عزیزان گفتند این مباحث قانونی چیزی نبود که همکاران وزارت جهاد کشاورزی ندانند. یعنی در جلسه ای که ما داشتیم خود آقای خانی نوذری هم به این مباحث قانونی قائل بودند. همینکه الان فرهنگ لازم الاجرا شدن پس از بارگذاری در پایگاه قوانین و مقررات جا افتاده جای امیدواری است، ما اگر دو فرهنگ دیگر هم در سطح کلان جا بندازیم عالی خواهد شد؛ یکی بحث **محرمانگی تصمیمات هست**، خیلی ها الان نمی دانند ستاد تنظیم بازار مبنا دارد یا خیر؟ علتش هم این است که مبنای تشکیل ستاد تنظیم بازار، مصوبه سران قوا است، آن مصوبه محرمانه است و سوال پیش می آید چرا باید محرمانه باشد؟ ما در حوزه مقررات حکم صریح داریم چه در ماده ۱۱ قانون دسترسی آزاد به اطلاعات چه در ماده ۳ قانون ارتقای سلامت اداری که هیچ مقرره ای که موجد حق التکلیف است قابل طبقه بندی نیست به همین دلیل هم در هیات تطبیق مجلس، رئیس مجلس به بحث **محرمانگی ایراد می گیرد و هم در دیوان عدالت اداری**، این **محرمانگی مقرر محل اشکال قرار می گیرد**. ولی وقتی سران قوا تصمیم می گیرند و محرمانه است حکم مقرر ندارد که بخواهد تحت نظارت قرار بگیرد این عجیب بودنش هم از این نظر است که شما در مجلس که مرجع اصلی قانونگذاری است اصلاً چیزی تحت عنوان مصوبه محرمانه ندارید، اما قانونی که مجلس می گذارد باید برود در روزنامه رسمی منتشر شود ۱۵ روز بگذرد بنابراین از نظر من اتاق باید یک جلسات گفتمانی داشته باشد که اساساً چه دلیلی دارد این مصوبات محرمانه شود؟ در حالی که ما هیچ قانون محرمانگی در قانون اساسی خود نداریم، قوانین عادی هم که به صراحت، مقرر محرمانه موجد حق تکلیف را منع کرده است و خلاف قانون است چه در هیات تطبیق مجلس و چه در دیوان عدالت اداری این مقررات نقض می شوند. یک فرهنگ دیگر بحث ارجحیتی است که ما متأسفانه به خیرهای کوچک می دهیم در قبال خیرهای عظیم، این مصداقی که ما در حوزه سبب زمینی می بینیم یعنی ما می خواهیم در یک مدت کوتاهی، حالا مشکلاتی که برای مصرف کننده ایجاد میشود و کاملاً درست است باید از آن حمایت کرد را مرتفع کنیم ولی یک خیر کثیر و بزرگی را نادیده می گیریم و آن بحث ثبات و امنیت اقتصادی است، **ما اگر ثبات و امنیت اقتصادی داشته باشیم تولید افزایش پیدا می کند و رقابت و کیفیت بیشتر می شود و قیمت خودش تنظیم خواهد شد**. ولی مداخلات موقت

برای به دست آوردن خیرهای کوچک و مصلحتی باعث می شود یک عده از چرخه تولید و صادرات کنار بروند و این چرخه معیوبی را ایجاد می کند یعنی دوباره تنظیم بازار محقق نمی شود.

نماینده دیوان عدالت اداری

آقای قهرمانی(قاضی): بنده چون از دیوان عدالت هستم باید دو طرف را در نظر بگیرم، قبول دارم دولت باید وظیفه تنظیم گری و سیاستگذاری خودش را داشته باشد و این نگاه به مصرف کننده داخلی خیلی هم خوب است اما نکته اصلی اینجاست که تشریفات قانونی این موضوعات باید رعایت شود، چنانچه بدون اطلاع و توجه به قوانین و مقررات، نگاه به مصرف کننده داخلی داشته باشید، بخواهید سیاست گذاری و تنظیم گری خود را اعمال کنید هم به مصرف کننده ممکن است آسیب بخورد هم به دولت. چطور؟ ماده ۳۰ قانون بهبود محیط کسب و کار موجب شد یکی از مشکلات بخش خصوصی را تقریباً برای همیشه حل کند خلاصه ماده ۳۰ قانون بهبود بحث مشورت با بخش خصوصی است، دولت باید با بخش خصوصی در مورد مصوبات خودش مشورت کند، ماده ۳۰ می گوید دولت چنانچه بخواهد مقرر یا مصوبه ای را وضع کند قبل از وضع، پیش نویسی تهیه کند و آن پیش نویس را در پایگاه بارگذاری کند (قبل از قطعیت) وقتی پیش نویس در پایگاه بارگذاری شود بخش خصوصی می تواند اعلام نظر کند. در مورد موضوع صادرات سیب زمینی؛ اولاً پیش نویس در پایگاه بارگذاری نشده است، ثانیاً بعد از اینکه پیش نویس هم تصویب شد؛ مصوبه نهایی را باید در پایگاه گذاشت. **قانون گفته است اگر این مصوبه در پایگاه اطلاع بارگذاری نشود ده سال هم جاری بشود حیات حقوقی ندارد** یعنی کاغذ پاره ای بیش نیست پس تبعات آن چه می شود؟ ممکن است یک مصوبه مثلاً سه سال در کشور جاری باشد، هزاران کشاورز را درگیر کرده باشد بعد یک وکیل متوجه بشود که این اصلاً در آن پایگاه بارگذاری نشده بوده، بنابراین وکیل می تواند در دیوان عدالت اداری شکایت کند تقاضای ابطال کل مصوبه و محکومیت دولت را به پرداخت خسارت داشته باشد، یعنی بخاطر یک اقدام اشتباه از سوی مأمورین دولتی یا دستگاه اجرایی ممکن است دولت مجبور شود خسارات صدها کشاورز را پرداخت نماید. **در این مورد از لحاظ قانونی آن مصوبه گواهی مبدا با وجود فلسفه درست آن حیات حقوقی ندارد، چون تشریفات قانونی رعایت نشده است.**

- مکاتبه شماره ۱۴۰۳/۰۶/۱۸ ص مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۱۸ رئیس اتاق بازرگانی ایران و دبیر شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی با وزیر محترم جهاد کشاورزی با موضوع بررسی صدور بخشنامه های خلق الساعه و تبعات ناشی از آن.
- مکاتبه شماره ۱۴۰۳/۰۴/۱۸ ص مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۸ رئیس مرکز بهبود کسب و کار با سرپرست محترم سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران با موضوع ارسال میزان خسارات کشاورزان سیب زمینی ناشی از خرید توافقی این سازمان.
- برگزاری جلسه با حضور اعضای انجمن ملی سیب زمینی ایران، تعدادی از تولید کنندگان سیب زمینی و مشاور امور حقوقی اتاق ایران جهت بررسی نحوه دریافت خسارات ناشی از صدور بخشنامه های خلق الساعه ذکر شده.
- مکاتبه شماره ۱۴۰۳/۰۷/۱۵ ص مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۱۵ رئیس مرکز بهبود کسب و کار اتاق ایران با معاون محترم قضایی حقوق عامه و دبیر شورای رفع موانع و حمایت از تولید دیوان عدالت اداری، با موضوع درخواست برگزاری نشست

اقدامات پس از
جلسه کارگروه
تخصصی

اختصاصی جهت بررسی رویه دریافت دستور توقف مقرره‌های خارج از مقررات مواد ۲۴ و ۳۰ قانون بهبود محیط کسب و کار، با مصداق موانع صادرات سیب زمینی. - مکاتبه ۱۵/۱۱۷۴۹/پ.م مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۲۰ انجمن ملی سیب زمینی با محتوی لیست خسارت دیدگان . - مکاتبه شماره ۱۷۷۷۷۶ مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۲۵ معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی به رئیس اتاق ایران با موضوع صدور گواهی مبدأ برای صادرات سیب زمینی	
۱- از آنجا که ابهام در نوع، متولی و مبنای قانونی هر دو گواهی فیتوسینتری و گواهی مبدأ تولید، و همچنین مشروط کردن صدور گواهی فیتوسینتری به گواهی مبدأ تولید در بخشنامه‌های جهاد کشاورزی، وجود دارد؛ پیشنهاد می‌گردد: جهت جلوگیری از ادامه خسارت وارد بر تولید کنندگان و صادر کنندگان سیب زمینی به خصوص از دست دادن بازار صادراتی و تخریب محصولات، وزیر محترم جهاد کشاورزی دستور دهند بخشنامه های متناقض قبلی (بخشنامه شماره ۷۷۰۱/۷۳۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۴ سازمان حفظ نباتات و نامه شماره ۴۰۸۰۵ مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۲۴ دفتر هماهنگی امور استان‌های وزارت جهاد کشاورزی) فوراً لغو گردد و در صورت لزوم صرفاً با رعایت مقررات، برای کشورهای متقاضی، گواهی های مربوطه صادر شود. ۲- سازمان مرکزی تعاون روستایی با همکاری سازمان برنامه و بودجه، نسبت به پرداخت مابقی مطالبات ناشی از خرید توافقی سیب‌زمینی تولید کنندگان اقدام نماید. ۳- در اجرای مصوبه یکصد و شانزدهمین نشست شورای گفت‌وگو مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۸ ، به منظور برنامه ریزی تولید، تنظیم بازار سیب زمینی و عدم نوسان قیمت در آن، تفاهم نامه فی مابین وزارت جهاد کشاورزی با انجمن ملی سیب‌زمینی ایران منعقد گردد.^۲	پیشنهاد دبیرخانه

^۲ پیرو طرح مسائل ناشی از نوسانات قیمتی و تعدد تصمیم گیری، به منظور تنظیم بازار سیب زمینی و عدم نوسان قیمت در آن و جلوگیری از مداخله در بازار سیب زمینی از طریق ایجاد عوارض، با اعلام وزیر جهاد کشاورزی، برنامه ریزی از تولید تا تنظیم بازار سیب زمینی طی تفاهم نامه ای به انجمن ملی سیب زمینی ایران واگذار شد.